

[Einer Jensen.]

ydes. Desuden forekommer det mig, at den Understøttelse, man kan oppebære gennem denne Lov, nemlig for de ugiftes Vedkommende kun Halvdelen af den vedtægtsmæssige Understøttelse og for Forsørgernes Vedkommende tre Fjerdedele, er for ringe, ikke mindst under Hensyn til, at de, som sagt, selv maa medvirke til at fremskaffe denne Understøttelse.

Jeg maa derfor udtale det Ønske — Lovforslaget er jo fremkommet derved, at der har været visse Forhandlinger mellem den højtærede Socialminister og Venstre —, at det kan lykkes ved Forhandling i et Udvalg at tilvejebringe en Ordning, som i nogen Maade kan tilfredsstillende. Det forekommer mig, at den Understøttelse, der her ydes, er for ringe, man kan ikke med Rimelighed forlange, at arbejdsløse skal kunne leve af denne Understøttelse, men jeg har det Haab, at vi i Udvalget skal kunne opnaa Enighed om en tilfredsstillende Ordning af den Størrelse, Understøttelsen bør have.

Søren P. Larsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne erklære, at det Ønske om Udvalgsarbejde, som Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen fremsatte, nærer jeg ogsaa, fordi der kan være visse Tal, vi maa have nærmere undersøgt og prøvet vedrørende dette Forslag om midlertidig Hjælp til de arbejdsløse.

Da vi i Vinter gennemførte det Forslag, der blev kaldt Vinterhjælpen, viste det sig, at de Beregninger, der laa til Grund herfor, langt blev overskredet paa Grund af det mægtige Tal af arbejdsløse, vi har haft i Vinterens Løb. Vi ser nu, hvor store Udgifterne dertil er blevet, det er ingen Kritik af Beløbet for Vinterhjælpen. (*Socialministeren* [Steincke]: Det er ikke Vinterhjælpen). Nej, Vinterhjælpen er ikke gjort op endnu, det drejer sig om den midlertidige Hjælp, hvor det mægtige Omfang af Arbejdsløshed har kuldkastet en lang Række af Beregningerne.

Da vi nu staar ved Udløbet af de tidligere vedtagne Love, er det rimeligt, at man overvejer, hvilke andre Foranstaltninger der skal sættes i Værk fra nu af, og indtil vi nærmer os det Tidspunkt, da Socialreformens Bestemmelser træder i Kraft. Jeg lægger ogsaa Mærke til, at i Bemærkningerne til Lovforslaget har den højtærede Socialminister skrevet, at naar Socialreformen, som forudsat, træder i Kraft den 1. Oktober 1933, vil Kommunerne opnaa en saadan Lettelse i deres sociale Udgifter, at Hensynet til Kommunernes

Økonomi ikke kan begrunde Opretholdelse af en Lovgivning om særlig Statsrefusion af Kommunernes Udgifter til Understøttelse til Personer, hvis Trang skyldes Arbejdsløshed; man haaber saa, at Socialreformens Bestemmelser om Arbejdsløsheden skal være i Stand til at løse de Op-gaver, der frembyder sig ogsaa under ekstraordinær Arbejdsløshed. Vi maa vel tage det som et Udtryk for, at hvis vi gaar til at indføre i dette Lovforslag en Periode, der løber, indtil Socialreformen træder i Kraft, vil vi være ude over de midlertidige Love og have faaet hele dette Forhold draget ind under saa faste Former, at vi maa haabe, at det kan holdes der.

Hvor stort Tallet af arbejdsløse vil blive i Sommer, er der jo ingen, der kan vide noget bestemt om. Vi staar i Øjeblikket ved 140 000 arbejdsløse, hvilket er et meget stort Tal; men der er jo ogsaa Uger, der har vist en meget betydelig Nedgang i Tallet, og vi maa haabe, at denne Nedgang maa holde sig, og at de Foranstaltninger, der sættes i Værk med Hensyn til Arbejder og Boligbyggeri, maa kunne bevirke, at Arbejdsløsheden aftager meget betydeligt. Men selv om vi regner med en Bedring paa dette Omraade, vil der sikkert være en ikke ringe Del, der vil være saaledes stillet, at det bliver nødvendigt at se sig om efter at skaffe Midler frem, saaledes at de forsikrede kan faa nogen Hjælp i den Sommerperiode, hvor vi maa befrygte nogen Arbejdsløshed trods de mange Foranstaltninger, der er sat i Gang.

Derfor kan vi fra vor Side se med en vis Sympati paa, at man søger at skaffe godt et Par Millioner Kroner frem gennem en Paaligning af Arbejderne og Arbejdsgiverne, idet Arbejdsgivernes Bidrag sættes op med 1½ Kr. pr. beskæftiget Arbejder, og de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser betaler 25 Ø. ugentlig pr. arbejdende Medlem, saaledes som det er foreslaaet i § 4. Dette Beløb af godt et Par Millioner Kroner vil saa komme til Fordeling mellem Kommunerne i Forhold til deres Udgifter til de arbejdsløse. Derefter bliver der naturligvis et Beløb, der skal fordeles, og her er der for Kommunerne den Trøst, at Statskassen skal refundere de to Trediedele. Naar Beløbet sættes til 5 Mill. Kr., saaledes som det er gjort i Lovforslaget, vil Staten komme til at yde 3,3 Mill. Kroner og Kommunerne 1,7 Million. Bestemmelserne om, hvorledes Beløbet skal udbetales, og hvor store forskellige Ydelser skal være, finder jeg ogsaa er et rimeligt Forhandlingsgrund-